

мадян до співпраці, проведення спільних конференцій, прийняття пропозицій та зауважень громадян щодо вдосконалення роботи органів поліції;

- підвищення рівня освіченості усіх працівників поліції, встановлення нових критеріїв оцінки ефективності роботи персоналу ОВС, проведення тренінгів з покращення моральних якостей особистості.

Таким чином, у процесі співпраці держави, органів внутрішніх справ та населення України складається підґрунтя для формування позитивного іміджу поліцейського-професіонала, що має значний авторитет та довіру в населення, основним завданням якого є захист населення, а не особистих інтересів.

1. Про Національну поліцію : Закон України (набрав чинність 07 листопада 2015 р.). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.golos.com.ua/article/257729>.

2. Лебедева А. Удосконалення форм, напрямів і методів взаємодії органів внутрішніх справ України з засобами масової інформації // Публічне право. – № 1. – 2001. – С. 88–95.

3. Гатшур В. Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства / В. Гатшур // Національна поліція України: проблеми становлення та стратегія розвитку : зб. матеріалів наук.-практ. конф. курсантів та студентів / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2015. – С. 34–37.

Царьова Ірина Валеріївна,

доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ;

Потоцький Дмитро Васильович,

студент 1 курсу факультету № 4
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СВІТОВИЙ ДОСВІД ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ПОЛІЦІЇ ТА ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах відбувається переосмислення принципів, підходів і цінностей у побудові усієї правоохоронної діяльності, у тому числі визначення ролі, місця і статусу органів поліції, на які держава покладає місію захисту прав та інтересів кожної людини. Усе це свідчить про актуальність дослідження розвитку та становлення підготовки кадрів поліції у провідних державах, які відповідають усім вимогам ефективного захисту прав, свобод та законних інтересів громадян. Таке запозичення ідеальної моделі, безумовно, позитивно вплине на процес підготовки кадрів поліції та його впровадження в Україні.

Взагалі зарубіжними країнами сьогодні накопичено значний досвід з пі-

дготовки кадрів для поліцейських служб. Організація діяльності по забезпеченню правопорядку, громадської безпеки, боротьби зі злочинністю в усіх її проявах у кожній країні має свою специфіку й особливості [1, с. 461].

Зазначимо, що функції Міністерств внутрішніх справ у більшості зарубіжних країн є значно ширшими, ніж у МВС України. Так, зокрема МВС Франції, Італії, Іспанії, Португалії, Нідерландів, Бельгії, крім управління поліцією, здійснюють контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування, займаються питаннями, пов'язаними із стосунками між державою та церквою, соціальним забезпеченням, діяльністю державних архівів, громадських благодійних організацій [2, с. 691]. Звідси, вивчення зарубіжного досвіду підготовки кадрів поліції буде позитивним поштовхом для наближення України до світових стандартів.

Цікавим є те, що основним фактором, що забезпечує прогресивний розвиток поліції в європейських країнах, є освітній і культурний рівень поліцейських, а поліцейська освіта розглядається як могутній резерв підвищення ефективності поліцейської діяльності [3, с. 38]. Так, до навчання поліцейських у Німеччині ставляться дуже серйозно: це єдина країна, де на навчання одного поліцейського витрачається 60 тисяч євро, а тривалість курсу навчання складає 2,5 року.

У Бельгії поліцейська освіта орієнтована на практичні проблеми поліцейської діяльності, на підготовку компетентних працівників правоохоронних органів, працюючих у складних криміногенних умовах, поліцейська школа оснащена технічно, класи обладнані сучасними засобами навчання, створені центри практичної підготовки й аудіовізуальних засобів, а також група їх стандартизації [4, с. 60].

Щодо побудови органів поліції в Україні, особливу увагу привертає досвід організації та діяльності правоохоронних органів Латвії, яка презентує найбільш оптимальну модель поліції, що характеризується наданням правоохоронних послуг населенню, акцентуванням діяльності на превенції злочинності й користується високим рівнем довіри суспільства [5, с. 148].

Варто зауважити, що Латвійська Республіка багато уваги приділяє системі підготовки кадрів поліції. Так, у 2006 р. розпорядженням Кабінету Міністрів Латвійської Республіки був створений коледж Державної поліції, який перейняв функції, права, зобов'язання, майно та архів Державної школи поліції. Коледж був створений з метою підготовки поліцейських для професійної служби в національній поліції [5, с. 148].

Коледж Державної поліції працює за програмою професійної вищої освіти першого рівня для підготовки кадрів для поліції, яка направлена на підтримання раніше накопиченої професійної освіти й забезпечує спеціалізацію відповідно до потреб поліцейської держави [5, с. 149].

Зауважимо, що досвід професійної підготовки кадрів поліції Латвії оцінюється західними та українськими експертами як найбільш передовий серед країн пострадянського простору та заслуговує на увагу з метою вдосконален-

ня діяльності й подальшого розвитку системи ОВС України.

Слід зауважити, що із прийняттям нового Закону України «Про Національну поліцію» [6] від 2 липня 2015 року значно посилюється роль правоохоронних органів, що, безумовно, стає суттєвим кроком на шляху до розвитку поліції в цілому та статусу й соціального забезпечення поліцейських, а отже, створення демократичної, соціальної, правової держави. Запроваджено чимало позитивних нововведень у напрямку реформування правоохоронної системи. Однак існують певні недоліки та неточності, які потребують свого вирішення та вдосконалення.

Отже, активізація розвитку національної поліції є запорукою ефективного механізму реалізації прав та свобод людини і громадянина в Україні. Тому особливої актуальності набувають теоретичні та прикладні розробки щодо запровадження в Україні поліції європейського зразка.

1. Соболев Є. Ю. Досвід організації та діяльності поліції провідних країн Європи / Є. Ю. Соболев, С. С. Коломойцев // Форум права. – 2010. – № 2. – С. 461–466.

2. Бандурка О. М. Теорія і практика управління органами внутрішніх справ України : монографія / О. М. Бандурка. – Х., 2004.

3. Ізбаш К. С. Зарубіжний досвід підготовки кадрів поліції в європейських країнах / К. С. Ізбаш // Південноукраїнський правничий часопис. – 2013. – № 1. – С. 36–39.

4. Криштанович М. Ф. Зарубіжний досвід державного управління діяльністю поліції і можливості його використання в Україні / М. Ф. Криштанович // Ефективність державного управління. – 2012. – Вип. 32. – С. 59–66.

5. Чумак В. В. Національна система професійної підготовки кадрів поліції в Латвійській Республіці / В. В. Чумак // Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – № 7. – С. 148–149.

6. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 року // ВВР України. – 2015. – № 40–41. – Ст. 379.